

Sic sciat amorem p' mun' aorij, et in fieri, Nudem uō dilectio sciat
ipsum amore, iam in facto ēē.

Repl. dilectio et calofatio, q' sit nomina sciant et suar' frāt' p' mun'
aorij, et in fieri, q' nō digunt a suis vobis & neg. Coris, ga adhuc sciat frāt'
dixi mī, ga illa sciant p' mun' subsistentijs, et nō mensurantijs temporijs;
Vobis tri sciant ipsar' frāt' p' mun' adiacentijs, et in itor' aorij, mensurantijs
temporijs p'cūtū, p'sentis, & futurum. q' nō h'nt nomina.

Sec̄to. 4. Explanatio Def̄ia Vbi.

Relicta est officia sacerdotia, q' suas palit' dispatet, ut uidere ē aqua. P. M. S.
et Arri. d. 11. nō 6. alia def̄io Vbi fieri tradite et apparet a R. R. q'
sic h'et. Vbūm ē uox rugata p' tempora, parta uox ē grua, parta coniu-
gata p' tempora sonit' lo. vix, et ilam retinente reflexu' et q' nō sciat cum
tempore, ga p'cūtū alijs nomina sciant temp. Vg. mensis, hora tri nō sciat
ff'rie p' tempore, q' d' sol h'et Vbūm.

Arg. 1. Hoc docet, q' dicuntate in re ueritatis ab errore, et
altra, p'ouint uerificari, Vg. hoc. Vbūm Vnūm ē Deus, Antiquis ē hotus
et in his nō sciat alijs tempus parte, q' d' p'ouint affari in oī tempore, q' d'
sat in his Vbūm nō sciat tempore. R. neg. Coris, ga oī tales p'posi uerifi-
cante q' oī tempore, semp Vbūm in illis sciat oī tempus, et rās huius ē,
ga ha p'posi nō affari existiam, genetim positiō subito, q' d' i tempore
so tanta conuictio in narrām, p' d' i q' oī tempore, et ido ha p'posi, q' oī tem-
pore sit uā.

Sub inquirere V participia Vbūm Vg. amans amatus, ita sint propria
nomina, an Vbā, hoc q' d' mihi uidetur redicula, et d' nōe, ga si ha p'par-
ticipia sumant, in iunctum delinante p' cuius redirent ad nomina, si tri-

152

Sumante in genere et participia presentis, pteriti, & futuri, et sciant cum tempore, ad Ubum potius qm ad Nmne st. reducenda, sed dñis partem nobis curandu e.

Sectio VIIa De Oratione

Cimus d scatvō simplici, qd e nome, et Ubum, nunc d scatvō comple-
xo, qd e orā nobis sermo ē. Definitio qd Oraō - vox scatvā ex insti-
tuto constans nōē, et Ubo iñ se cōpulatis congruentē. dix Oraō vox
nī qd sit uia vox simplex, sicut cōstat uotibus plibus, sicut qd orā vōe uni-
onis grammaticaliz ē velut uia vox recte ordato, pia orōrj ē nexus grama-
ticalis explicatus, & implicitus. Vg. P̄uis ē albus, f̄ P̄uis albus, m̄ oso-
ij si ipse p̄e scatvā, nimicum, p̄edictatum, et Subsum.

Addit in dīcō - ini se cōpulatis congruentē qd si p̄dicatum
et subtrū n̄ cōherent, n̄ sufficiunt p̄fam orōem, ut p̄t in hoc, Antīq̄ di-
lēxerunt qd t̄ cōstet nōē, et Ubo t̄ n̄ efficiat uia orā, qd ini se aptō nōē n̄ cōpu-
lati. Dicite Oraō in p̄fam, et in inpfam, p̄fā ē illa, qd cōstat p̄fōsū, ego
 diligō Deum, orā imp̄fā ē illa, qd n̄ facit sum p̄fim. Vg. haec si sonans
est ibi, rursus Oraō p̄fā distribuite in inuincitivam et n̄ inuincitivam,
Oraō inuincitiva ē illa, qd alijs affiat, & negat. Vg. P̄uis ē būs, f̄ P̄uis n̄ ē
būs. Oraō n̄ inuincitiva ē illa, qd n̄ affiat, & negat, Vg. fac hor, etc.

Disputatio 6. De enūmtiatione.

Sectio I.

Quid sit Enūnciatio.

Enūnciatio definite - orā scānsuim, f̄ p̄m h̄ac dīcō ē d̄scrīpti-

tua, q̄a radice p̄ proprietem sc̄. scariū vniū, l̄ p̄im, qd̄ dicitur disiuntive
sicut in genere ēē exē, t̄ inēgle, eth̄ā enunciationis concordat, in affectuē
negōē, id d̄ hoc in alio lo, q̄a hic sol agimus d̄ enunciatione q̄ ut includit
veritatem, t̄ falsitatem.

Quare tñ V enunciatione, sive mentalis, sive oralis, sc̄t ue-
ritatem, t̄ falsitatem, p̄alem, an potius obtiuam. P̄ sc̄riū veritatem,
t̄ falsitatem obtiuam. P. 1. q̄a Artes docuit ex jure, aut n̄ e p̄pō
vñ, t̄ fā ē, q̄o illa enunciatione vñ, q̄ formata ab obto, q̄ut ē, et illa ē fā q̄
disformata ab obto. P. 2. q̄a enunciatō affai ēē, t̄ n̄ ēē rei, id ēēt n̄ ēē
rei n̄ ēē veritay falsitay, id obtiuia, q̄o enunciatō sc̄t veritatem obtiuam.

P. 3. q̄a si enunciatō sc̄ret veritatem, t̄ falsitatem, p̄alem
i. formitatem, t̄ disformatitatem ipsius eruntiorū, oīs enunciatō, et
reflexam super ipsum, siḡo attingeret suam conformitatem, t̄ disformi-
tatem ab obto, qd̄ tñc̄i negati enunciationi crederet. Dicit nulla enunciatō,
est fā, q̄a ex mō q̄ enunciatō vñ reflectendo supra se ipsam, representaret
disformatem ab suo obto. ita et enunciatō fā reflectendo supra se ipsam re-
presentaret disformatem ab obto, ac p̄fōrni cognosceret se ēē p̄im. qd̄ plane
vñm ē: q̄o enunciatō sol pot sc̄re veritatem, t̄ falsitatem obtiuam.

Arg. 1. obtiuim huius enunciatōij, huius ē albus n̄ ē dictum
ab obto suorum partium, q̄o ēē veritas nerit dicta a veritate partium. P̄
dict. aīs n̄ ē dictum ab obto suorum partium (opulatue supptarum) Contra
disiuntive neg. aīs. q̄a obtiuim cuiusq̄ p̄pōij n̄ st̄ p̄t̄ deuina sumpt̄, id
(opulatue p̄ unione verbalem, ac p̄fōrni obtiuim p̄pōij ē dictum ab obto partium.

Arg. 2. oratio optativa. Vñg. utinam ubinam n̄l affant, t̄
negant, et tñ sc̄ant vñm, t̄ p̄im: q̄o sc̄riū vñm, t̄ p̄im, n̄ ē p̄pōij enun-
ciationis. P̄ dict. min. sc̄ant vñm, t̄ p̄im imp̄rie, Contra p̄pōie et rigorōce
neg. min. Ante ad enunciatōem extēnam regni duplēm forſit
mitem.

153

mitenti dicitur affirmatio, si negata, quod est propter dicitur ueritas, cui apponitur falsitas, et haec non dicitur in oratione optativa, quod non affiat, si negat, alia ueritas est in ali interno, quem scit, et dicitur propter haec ueritas, cui rigurose apponitur mendacium, non ueritas, et hanc ueritatem, mendacium habet orationis optativa.

Arg. 3. propositi hypotheticæ, sive conditionales, ut haec si hoc est congelatur non reperiuntur haec non est enunciatio, sed non est stat uero indicatius, et tri- scit uiri, si fuit, quod sit. Re neg. mai, quod propositum conditionale complexa sit via enunciatio non indiget uero indicatius, sed sufficit, quod est etiam pluribus enunciacionibus simplicibus, alijs uirorum in se copulatis, quod facile reduci possint ad enunciaciones simples, ac pind orationis hypotheticæ possint sci- re uiri, si fuit.

Arg. 4. propositi falsificantes ut haec haec propositum falso negat ueritatem, nec falsitatem, et tri scit enunciaciones quod sit. Re neg. mai, quod illa parabolam, adit supra aliam propositum iam platonam, et non sic cadit supra aliam, et illa erat uero, si falso, et sic talis erit illa, quod affiat, haec propositum est falso, et tunc illa parabolam, haec, cadit supra se ipsam reflexe, et tunc sit estoperens, et plato, qui tunc differens, nec est uero, nec falso, quod non habet obtinere quod affirmatur, et a quod disaffirmatur, tunc plato semper est falso, quod significat ueritatem, falso, semper, sed se affiat cum dicitur uero, et falso.

Sectio. 2. De Deuitione Enuntiationum.

Dicitur. 1. Enunciatio ratione fieri in affirmacionem, et negacionem. 2. ratione modi, in utrum partem, et infinitam, quod haec sequenti agemur. 3. in simplex, et complexam. 4. in apprehensionem, et in dictativam, quod quibus nunc sermo est.

Vixit igitur est, quam sit enunciatio simplex, et complexa.

Dō 2. enumiaō Simplex ē illa, q̄ estat uic̄ tanto Vbo, lē pratiū, et subtili-
sit duplex; dūmīo sīt de extremo iusto, et aliq̄ mīo uno. 22. Prūs ē ho-
iustus. Prūs iustus ē hō, l. q̄a simplicitas, siue unitas artifactor, qua-
les sīt enumiaō, dūmīo nenda ē fīa, siue unio, ut pēt in exercito, qui
dīi unius roe unius frā, lē pēt, ex ḡbus q̄ plate dūt p̄les, q̄o fīa enum-
iaō sīt Vbūm, si hoc fuerit unū, abie dīcte una, et simplex enumiaō.

Et hanc enumiaō Prūs, Plūs ē rūbili, n̄ c̄c simplicem, s̄d
plexam, q̄a efficit hanc suim, Prūs ē rūbili, Plūs ē rūbili, q̄o sal im-
plicite includat duplex Vbūm, duplex ēt, siue Simplex, ētēt enumiaō roe-
multiplicis frā, siue Vbī.

Dō 2. enumiaō p̄plexa ē illa, q̄ estat plūbus Vbīs, ini se spūla-
tis, l̄ mīante aliq̄ dūctioē additionali, Vg. si, l̄, causalē, Vg. q̄a, l̄, cōpūlativa
Vg. et, l̄, diuīntiva, Vg. l̄, roe ē q̄a ha partē sal ueritate stinent roe in
fīa, Galia p̄s sp̄cūm hant recīm mī.

Dō 3. sola enumiaō iudicatiua ē uia enumiaō. L. q̄a s̄l iuditi-
um afrāt aliq̄, l̄ negat p̄num dūctioē: q̄o ē ap̄tentio n̄l affiat, l̄ neget
in aū exercito n̄ erit uia enumiaō, vnd l̄ ap̄tentio hant q̄ obī tūtū enumi-
ciabile, Vg. Prūs ē rūbili, t̄q̄ n̄l exercuite affiat, l̄ negat, n̄ erit rigorosa enum-
iaō.

Sectio. 3.

Venumiaō iudicatiua sit una Simplex frāt.

Dub. ē Vindictiu frāt sit simplex, l̄ p̄postūm partibus. P̄c ē simplex. P̄. 1.
ga si vindictiu estat plūbus partibus, l̄ q̄libet illius pars adit supra totum
obīm enumiciabile, et iam q̄libet pars ē integrum vindictiu, l̄ singula p̄s raduit
supra singulos obīi enumiciabilis, et hoc n̄ pot fieri, q̄a vindictiu ē d̄ totū
enumiciabile obītto, et n̄ partibus distin sumptis, q̄o vindictiu det
ē simplex frāt.

154

P. 2. qd. auctis uotis, Vg. amor, et odium sūt simplices; jō et auctis illas, sc̄ attensur, et discensur exunt erunt simplices, sīc qd. siḡ roget a me, & h̄o sit r̄ibilis, et ego Pyram ē; hic auct̄ ē iudicatus et tri ē simplex, ut p̄t, qd. h̄e uacuū, et simplex obtūm; jō abse iuditiū ē q̄litas simplex.

Arg. 1. X^a. Auctem iuditiū resolute in tio, sc̄ in predicatu, et subtili. jō est ex p̄dicato, et subto acq̄nd n̄ ē simplex, s̄plexum. Rx 1. Doct̄ Auct̄ p̄cedere d̄ iudicio obtūm, et n̄ fral; d̄ q̄n nostra quoā. Rx 2. Auctem ibi loqui d̄ triū p̄cipitūm, i. d̄ cognōib; q̄ccedunt ipsum iuditiū fral;

Arg. 2. illus heris duas cognōes p̄dicati, et subti, p̄t herē aliam cognōem uniuersi ḡn̄ḡ siungentis p̄dicatu s̄ subto, s̄ iuditiū tunc cogn̄tare ex triplici cognōe; jō n̄ est simplex q̄litas. Rx neg. min. qd. soli iuditiū fral; copulatiū p̄dicati s̄ subto est tunc fral; iuditiū, n̄ tri nego q̄ possint dari alijs cognōes antea, et disti p̄dicati, et subti, s̄d h̄o forent ap̄tentie, et n̄ iuditia.

Arg. 3. cognōis foris disquitz a cognōe p̄missoru, jō et cognōi unionis. Vbat̄ disquitz a cognōib; p̄dicati, et subti. Rx dit. foris disquitz a cognōe p̄diati, et subti, sit, et copulatiue, neg. diuinitue foris foris, qd. illa cognōe p̄diati, et subti diuinitim suopte s̄ mēra ap̄tentie, et sic ab illis disquisti iuditiū, at uō si sumante siunte p̄num autioris, tunc s̄t ipsum iuditiū fral, jō n̄ p̄t ēē a se distin.

Arg. 4. sp̄s recurrentes ad enumaciōem s̄t p̄les; jō et iuditiū attingens totam enumaciōem erit multiplex. Rx neg. Cogn̄ diris rāo ē, qd. q̄libet sp̄s representat suū obtūm, a q̄ natr, et nō si op̄dūt, nec n̄ sp̄s uniuersi ab obtūz iuditiū uō n̄ p̄t ēē tale, nisi attingat, et iudicet totum enumaciabile, et sic p̄t unire oēt sp̄s enumaciabilis in uā simili cognōe.

¶ Iudicium est esse representatiuum sui obiectum imaginis. Rabe
qua iudicium est fractis imago, sive cognitio sui obiecti, et ceteri cogniti e imago, sive
innotescit imaginis representantiis suorum obtinere: iudicare per illum nisi alius d
e, quoniam exprimere virale in se imaginem sui obiecti.

Solut. 1. Huius relictus a iudicio non est representatiuum, nec imago:
quod est ipsum iudicium non est imago. Prout alio 1. neg. annos 2. Charentes
coherent huius illuviales esse representatiuos. Prout alii. 2. neg. Coss. 2. ga huius
nisi tenet ex parte obiecti, sed tantum ex parte affectus, at uero iudicium est se habet ex parte obiecti
quoniam ab illo haurit speciem representatiuum ipsius obiecti.

Solut. 2. Si iudicium est imago obiecti, sequitur non enim sit fium, quod ostendit
se, quod in imagine, et obtinere semper datur formitas, aequaliter ueritas, ut supra
diximus, de aphentio. Igitur iudicium non est imago representativa. Re neg. annos
qua iudicium non solum est pura imago obiecti, sed et includit dictio em, quoniam aliis affectus
et negat, et quod ut sic potest affici. Pro difficili ab obiecto, at uero aphentio solum est pura
imago, quod det semper formam a suo obiecto.

Sectio. 4.

Venuntiores de extremo quanto sint nariæ?

Duo bus extremis sunt enuntiationes. 1. prato, et subto, potest quo enuntiatione
esse de extremo quanto, et ex parte subtus. Prior albus est hoj, postea est de extremo
quanto ex parte prati. Quod est hoc albus. Resol. 1. enuntiatione de extremo
quanto ex parte prati potest esse genitivus. Propter quod in hac enuntiatione prius est ho
albus, pratum unitus est genitivus subto: quoniam hae enuntiationes est genitivus, et non
nariæ.

Repl. Si una pars sit genitivus subto, scilicet album alia tria, et hoc est
materialis, quoniam hae enuntiationes potest dici etiam. Re neg. annos 2. ga
malum ex quatuor deffici, quod potius det dici accidens, propter unam enim

LSS

acciatam, qm essentia sit ppter aiam etiatiem. 2. et melius ga in hac
ppos est ingrimus. Ixius sit albus, claru n. e Ixius etiati e hoerii.
go d album sit agenitam lio, qm hori abs d e ppoo agenit, et n naria
presentim, hic nulla de reduplicatio, nec ex p subt, nec ex p prati.

Resol. 2. enumuacio d extremo riunto ex p subt semper naria
Vg. hie Ixius albus e hi, rao e go per sponentes includunt etiati
in agitio, sed Ixius, et albo si per sponentes etiati Ixius album, go na-
rio, et etiati d eo semper prante. neq; obstat qd unio sit agenit in hie per
ga hic n prati una d alio, id q libet d toto, cui e etiati, sicut ut unio
in hie mani, et fratre Ixius sit agenit, tri m, et fratre d toto lio prante etiati.

Siz. ga in suppositione, qd res sit n pot n ee. go d in enumu-
tio d extremo riunto ex p subt supponat albo iam ee in lio, n pot
n ee in illo ac p sonis ppoo n pot ee agenit.

Itaria. Sna in tte Sanctus o aliis, qd albus Arg. 1. ppoo naria
n defert unicem agentem, sed in hie ppoo Ixius albus e hi, da unio
agenit, go hie ppoo n e naria. Re ditt. min. da unio agenit in p subt
ti cond in hie pratum, et subtrum neg. min. sicut et in p subt phicis lio
da unio agenit, et tri hie ppoo Ixius e frater etiati, ga in
pratum, et subtrum da unio etiati.

Arg. 2. hie ppoo Ixius irrealis e lapis, tota e impossibilis
ga per subt si impossibilis riunta, go e qd p subt fuerint agen-
tis unita tota ppoo exsit agenit. Re neg. sonis dixit rao e ga subtrum im-
possible e qd fictum, et chimaricum, sed d subto ficto n l vni pot affra-
ui. go mihi n e qd testa illa ppoo sit impossibilis, at uo hi albus, o
sit qd vni, et in roe spotti includat etiati utramq; perni. ind e qd libet
pans affecti etiati d isto lio albo, qd Ixius explo iam aducto compo-
bit phici.

Arg. 3. ut pratum ué affrati d' subto det subtrum in se, cie-
uim: go et ut affrati nario det subtrum in se ee narium. Re dist. Contra det
subtrum ee ee narium zu prati, Contra. zu partium ipsius subti neg. foris
qa ut iam aduerti illud pratum album n'affrati d'slo Pto, cui e' genit,
sd d' Pto albo, cui e' essiale, qa qlibet pars e' essialis toti spatio.

Arg. 4. si p'ciao d'extremo riunto ex p' subt' v'g. Pruis albus e'
albus e' nario, segn q'det hoc, alijs ho e' albus, sit nario. q'd ostendit
q' s'illum expositoru sic - ois ho albus e' albus, sd ois ho albus e' ho.
go alijs ho e' albus - alijs ho q'a n' e' nario: go neppoco d'extremo riun-
to ex p' subt' erit nario.

Re neg. sequelam, et ad g'bae in illius Res illam longam synthec-
potiorii n' h' inferri, qa sic debet procedere: go alijs ho albus e' albus, ne mu-
tete suppositione in q' accipiebanti p'missa, q' procedente s' suppositione q'd ho e' est
albus, ut d' illo albo essiale affrariet, quia u' affrat hoc in album abie, q'd
ihi genit e', et id quoq'a n' e' nario.

Si h'c p'ciao, ho albus e' albus, e' fuit h'ne suu' i' ho existens
albus e' albus, sd hoc p'ciao e' genit, go p'ciao d'extremo riunto ex p' subt' v'
n' e' nario. Re neg. mai, qa illa p'ciao riguroce, et p'ciao sumpto n' efficit
illam suu' agentia in, sd ualeat tantu' atq' hoc, hoc suppositione ex Pto, et alb'e
e' essiale album, go se' seruatu includit essiale suas per.

DISPVTAO 7°

(De futuris contingentibus.

SECTIO I.

Qd sit agentia, q' in q'buis subtis reperiatur?
Hoc quod ad thioz, qm ad phos spectat, eam tri' more logo p'eo calamo
uent.

uentilabilis. Agentia duplex est, altera in essendo, altera in praeando operando
 Agentia in essendo definire in dñe rei, ut sit, & non sit. Agentia in praeando est
 In dñe, ut operari, & non operari. Agentia in essendo sol dñi in rebus
 Creatis, qd ita agentes existunt, ut possint non existere, si deus illi auferat ex-
 istentiam. Agentia in operando reperiit in cõs, siue p̄s in dñientibus
 ad operandum, & non operandu.

Rursum haec agentia in operando subdividit in agentiam intrinsecam,
 Extinuicam. Pragentia intrinsecā in operando inuenitur in cõs, qd ab intrinsecō
 sit in dñientibꝫ ad operandum, & non operandum, et si cõt, et potest fratre libere. Itin-
 gentia extinuica in operando dñi in cõs, qd h̄t sint nascit̄ in operando, tñ impe-
 ri possunt ab extinuo, ne operante, ut p̄t in igne, qd potest impediti a frigore
 ne educat calore, et Sol retardari a Nube ne lumen difundat.

Hinc duces furum agentes eē rem indñientem, ut sit, & non sit, v.g.
 aas uoltis, qd libere aro. P. rūm, qd poteram illum non amare. furum consi-
 tit fratre in negoꝫ autis existit̄, et in habituð, siue ordine ad hendiūm existen-
 tiam & alioꝫ dñia temporis, et P. qd furum ē illud qd nunc non ē postea traxit
 & portam, nunc non ē exprimit negoꝫ autis existit̄, p̄ portam uol potest a
 tñ erit i ex parte ordi, siue habitudo ad hendiūm aliquam existit̄.

V in Deo dei aliqua Contingentia?

Resol. 1.º neq; in Deo, ut non dñm ē, neq; in alijs eius pfectioꝫ dñi ullo agentia
 a in essendo p̄ ordinem ad intrinsecum. haec resolutio ē dñde praemente
 Mag. Soar. lib. 1.º de ethico. Dei cap. 1.º nō 6. P. 1.º ex sacro pagina exodo.

3.º Ego sum qd sum, i.e. qd nascit̄ sum, et ab eterno. P. 2. x̄oꝫ qd agentia in esse
 do ē in dñe ad essendū, & non essenda, id deus nō ē indñiens ad essendū, & non
 essenda, sed ab eterno ē, et existit̄. qd in Deo p̄ ordinem ad intrinsecum
 nulla dari agentia ad essendum.

Resol. 2. Si nō Dīni, et in eius pfectiōibus intēcūs nullā
dāit ēgentiā intēcū in operando. P. q. ēgentiā in operando ē intēcū ad operan-
dum alij rem, q. hēat ēgentiam in essendo, id nō dīni q. dī ad ēintēcū
hēt ēgentiam in essendo, ut nō obviātur, q. Deus nullā hēt ēgentiam intē-
cām ad operandū pōdem ad suā efficiā, et pfectioē Dīni.

Intr. 1. filius in Dīni pōducit a Patre, Spīus sanctus a Patre,
et filio pōredit, q. in Deo pōdem ad intēcū dāit ēgentia in essendo. Rx neg.
t. 52/133. Cris, q. filius pōducit a Patre nō sī, et sine pdependentia, Spīus Sanctus
pōredit a Patre, et filio, et nō sī, et in pdependentia, ac p. Cris t. 53. Dīni Perso-
na sī cogit nō sī, et cetera.

Intr. 2. filius, et Spīus. S. pōducunt spontane a Patre; q. et
pēdūcunt nō sī, et libere. Rx neg. Cris, q. filius, et Spīus. S. pē-
dūcunt spontane, hoc sōl pōbat q. nō pēdūcunt nō sī.

Intr. 3. filius, et Spīus. S. pōducunt spontane a Patre, q. nō pō-
ducunt nō sī, et libere. Rx neg. Cris, q. filius, et Spīus. S. pēdūcunt spontane,
hoc sōl pōbat, q. nō pēdūcunt nō sī. Crata, sī uoltaria, sicut Amor
beatificus in Patria pōredit spontane, et trānī sī liber, q. maxē nō sī.

Resol. 3. in aliōbus pfectiōibus Dīni sīn troēm pō-
teintēcū dāit ēgentia, seu intēcū in essendo. P. q. autē liberi, tam Dīni
illarū, q. nō uoltrū, ita sī in Deo, ut potuerint nō cē, q. dīni ad obtūm extin-
cūm; q. hēt ēgentiam in essendo ipsa talēm troēm extincām.

Resol. 4. In Deo dāit ēgentia in operando ad extra. P. q.

De sī ad extra ita libere operati, ut possit nō operari, q. cē dī fide, in q. re Antē
Phīs sōl remībīcōmē caligauit, dum asseruit mundi machinam ab eterno
cē, et nō sī creatam, sī facile pōnūt ex illo genetioī 10. In pōniō cē-
auit Deus tua et q. pīneē ad libām uoltrūm Dei in cōcōdo pēt ea psalme
7113. ibi cōtra q. uoltrūm uoluit fecit.

Resol. 5.

Resol. s. Deus nullam habet agentiam extrinsecam, q̄ im-
peditat: illius est operari. P. q̄ agentia extrinsecā in essendo, f. in operan-
do exīt ab impedimentis extrinsecis, q̄ pōunt impeditū extinēre, tam ēē, qm̄
operari, s̄d rū Dei nullo potest dari cā extinēta, q̄ impeditat eū ēē, f. operari: q̄o
rū Dei n̄ potest dari agentia extinēta tam ad extinendum, qm̄ ad operandum.
Item. q̄a illius n̄ pōunt querire effectus operar intentioem, q̄ Deus oīa, q̄ effe-
ctus intercedit operato: q̄o n̄ potest dari uita cā extinēta, q̄ frustate illius inte-
rioem, f. operacionem tātentat impeditat.

Vcler contingentia in Cœuris:

Dō 1. In cibis rebus Creatis dñe contingentia, et in via rū Dei, tam in
essendo, qm̄ in operando. P. q̄a oīs Cœuria etiā dependent a Deo
tam in existendo, qm̄ in operando, tam in fieri, qm̄ in conservari, q̄a
si Deus nollet eas producere, n̄ hōrent ēē uite, et si nollet eas conservari,
stimpliciter pōteria si nollet eis illis concurrere, n̄l pōterunt Cœuria opera-
ri, q̄oia inculcauit Dniust Thuri. S. Plus in admirabile sermone ad +
Athenienses in ipso n. uideamus, mouemur, et sumus: q̄oīs Cœuria s̄t
agentes rū Dei, tam in essendo, qm̄ in operando.

Dō 2. aliq̄ res Create n̄ hōent agentiam in essendo rū pau-
rum secundatu. P. q̄a aliq̄ entia Create, hōent totū suū ēē partū patitū a
solo Deo. Vg. Angli, hōia realis, et mā 1. q̄a n̄ dependet ab aliq̄ cā effidente
in sui pōtū, et hōia 1. possit dependere a pōto, et pōtū aīē realis a dis-
pōtūnibus mā, at cēchetti, iīo nulla res Create possit existere sine Ubi, aīē,
et aliq̄ bus pōntatibus, tri hōe dependētia n̄ ē, ut aīē 2. effidente, f. dum
ē n̄ hōe aliq̄ cā liberam a īlibet dependant, te hōent fām nāriam,
n̄l tri dīz agentes in essendo p̄ ruinā ad am nāriam.

Dō 3. In Creatis scilicet Angli, et hōis hōent agentiam inten-

cam in operando. et p. q. sola ha. cravie, ut pote roales sit libene, et in
dienteis in operando ad intencionem, eo qd sit capaces mentis meriti, et dime-
riti; neq. obstat, qd queri, ebui, et amentes facient exercitio libertatis, qd
hoc e. faceris, et rite aliquius imperanti, qd pot tolli, et manere effecto libertas.

Dicitur 4. in c. i. natibus dari agentia extincta in operando. P.
q. alij esse nasci posunt impeditri ab extincione, ne faciant suos effici, Vg. aqua
pot impeditri a calore, ne odicat frigus, et ignis pot impeditri ab aqua, t. a b
alio agente, qd illum destruat ne faciat calorem ad comburendam alijs. Atque
t. i. dari alijs effici nasci, qd non posunt impeditri neq. ab extincione, Vg. effici-
tates emanentes ab extincione, qd cum facultatem, neq. Deum ualeat impeditri.

Sectio. 2.

Vires agentis in eod iniisti, in qd e. agerit sit, et p. o. libera
Quando operari, agerit operari?

Vc. resolutio sit. res agentis in eod iniisti in qd e. agerit existit, et p. o. libera, in
eod iniisti in qd operari agerit operari. hoc sn. e. c. i. in A. Catholicos. P. 10.
qd repugnat rem in eod iniisti in qd e. et h. unum autem conseruare poam ad auim
sternum, ut vivitur in aqua, qd in eod iniisti, in qd e. talida h. poam, et appetitum
natum ad frigus, qd be. pot res, qd autem existit, et h. unum facit conserua-
re poam, ut non existat, s. ut hec facit dixi.

P. 2. qd resolutio dicitur agentis p. o. ad instantiam in qd e., et p. o. dicitur li-
bera in operando, qd oadem ad instantiam in qd operari, qd ut res sit agentis, dicitur
e. longe agentis in eod iniisti in qd e., et ut p. o. agerit operari dicitur e. agentis in eod iniisti
in qd operari, p. o. autem, qd non sufficit libertas, et stringentia procedentis, ut autem
dicatis liber, qd sic ostendat, qd signe in eod iniisti heret p. o. omni Deum,
et in instanti sequenti incidet in amantiam, et tunc elliceret autem amans
Dei, iste autem non est liber, neq. p. illu. alijs ament mereceret, et t. i. ut sup-
ponimus

ponimus, hæc est libertatem antem: ꝑo ut dæi agentia tam in ostendo,
qm̄ in operando, dicit ipsa agentia reperiiri in eod insti, in q̄ res ē, laborata.
firm. ꝑo peccator in eod insti in q̄ peccat fit gratiam, et eam
reparat in eod insti in q̄ efficit strincoem, n̄ antea, nec poterat, s̄d n̄ perdit,
n̄d reparat gratiam, nisi p̄ autem liberum: ꝑo in eod insti, in q̄ operatur
gen, et libere operari, et aut in eod insti in q̄ producit operis exigit.

Reph. Si res in eod insti in q̄ p̄t n̄ ē, et p̄oā in eod insti in q̄
operari p̄t n̄ operari, segn, ꝑo caro rem p̄oā s̄l ē, et n̄ ē, operari, et n̄
operari, ꝑo attendit, q̄a in insti in q̄ res ē, et p̄oā operari, iam dæi ē rei, et
operaō p̄oā: ꝑo si res in eod insti in q̄ ē, p̄t n̄ ē, et p̄oā in eod insti, in q̄ ope-
rare, p̄t n̄ operari, p̄t dæi n̄ ē existit, et operari, acq̄ loris sit ē, et n̄ ē, ꝑo
aperte implicat.

R. dicit sequelam, segn caro rem sit ē, et n̄ ē sp̄ificiē, et in sū dīssō
tōnd. reduplicatiue, et in sū oportet neg. sequelam. Declarare salutio, tunc dæi
suis diuitiis, q̄ndo res sumite abe, et s̄m se, nulla facta suppottioē, tūc dico,
tunc uō dæi suis apothiti, q̄ndo res sumite reduplicatiue, sive in suppottioē. Reo
ſo rem in eod insti in q̄ ē, abse posse n̄ ē, et p̄oā in eod insti in q̄ operari, abse
posse n̄ operari, ꝑo in hoc exsistit libertas, ꝑo p̄oā operari libere sine nulla
nebetitiae, ꝑo possit operari strincoem. Si tū sumate ex suppottioē, ꝑo iam ope-
rata sit autem, n̄ p̄t n̄ operari, et haec dīz nebetitiae fons, sive ex suppottioē
haec tri si mera thīc, et n̄ attinent ad nostrum institutum.

Sectio. 3^a

Uppositis agentiis dīpterito, p̄senti heant detra-
ctam Veritatem, f̄ falsitatem?

R. affīc. P. ꝑo p̄oā ē uō, f̄ fō, ꝑo res scatā, ita ē, aut n̄, id res scatā

~~p~~ pfectioem agente d' pterito, l' p'senti, iam d'trato, & l' n' e, go pp'io q'affiat
ie id, qd t' erit d'trato uia, et qd affiat ita ee id, qd n' e, erit d'trata fa.

Inst. 1. si pratum ageris n' pot affarii d' subto, nisi i' g'ndo in illo
existit, s' d' pratum ageris d' pterito U.g. Pruis fuit albus, n' existit aut' in
subto, go d' subto n' pot affarii. Rx d' ist. Coni' n' pot affarii d' subto p tempore
pterito neg. n' pot affarii p tempore p'uent' cor. Coni' ga hoc pp'io, Ubiuim
Caro factum e' nunc e' certissima, et tri' fuit p tempore pterito, ga semp
respicit illam d'riam tempore, qd q' supponite.

Inst. 2. si pp'io d' p'senti e' uia, l' fa, U.g. Pruis curuit, l' tali,
abs' , l' ex suppottio, ex Suppottio n' e' quicq', abs' n' pot ee, go res ageris
in eod insti in j' e, ageris e, go o' n' sit d'trato, s' ageris obtut, et pp'io n' erit
d'trato, s' ageris uia, l' fa.

Rx talen pp'io ee d'trato uam, l' f'ain abs' , et n' ex suppottio
neg' obtut, qd obtut talis pp'io ageris sit, go ut pp'io sit d'trato uia, l' fa, suffi-
cit qd res si, l' n' sit abs' , l' n' possit n' ee abs' , tri' abs' , et d'facto iam h'et
un' ex duobus, sic. iam e, aut n' , qd sufficit ad veritem pp'io. Neg' gentio
obti in essendo tollit d'trato ueritatem, l' falsitate pp'io, go agentia rei n'
oponere ueritati, l' falsitati pp'io, qd in scali, s' tantu' opponit necessitat'i
rei significata.

Inst. 3. o' qd pp'io uia d' pterito supponit aliq'm uam d' p'senti, p'sen-
ti, U.g. ut uie dicata d' pterito, Pruis fuit phrus, s' et suppose re aliq'm d' p'sen-
ti hauc fuisse uam, Pruis e' phrus, s' hoc pp'io. Adam uixit nongentos annos,
nullam supponit uam d' p'senti, go num' qm fuit uam dire, Adam uixit n'-
gentos annos, qd n' o' qd pp'io d' pterito e' d'trato uia, l' fa. Rx ad min.
vivit illam pp'io (Adam uixit n'gentos annos, supponere multas pp'io)
uia d' p'senti, l' Adam vivit hoc, et illo tempore, go et tempus sit
sufficiuu.

susseminata, et non possit esse sic, id est non potest verificari illa proprie, nisi distributive, et non collective.

Sist. 4. haec proprie Pruis moueri potest fieri in instrumentali, at uero motus Prui, quod illius obtutum non potest fieri in instrumento: quod non potest esse deinde ita. Rx negat, quod illa proprie non affectat Pruum moueri in instrumento, sed tantum dicit, quod Prui moueatur, supposito illius motu in diversis instantibus, quod si affectat Pruum moueri in instrumento erit deinde factum.

Sectio. 4.

Uero propositum de furio agenti absoluere sint deitate uera, falso?
Duplex datur furium agentis, alterum absolum, alterum editionatum. furium agentis absolum est illud quod a fratre, tamen negatur a proprio absoluere, et sine ulla editio.
V.g. Pruis surrexit, tamen non surrexit. furium agentis editionatum est illud quod a fratre, tamen non surrexit supposito aliquo editio. V.g. si ego rogarerem fruum, ille surrexit, tamen non surrexit. nunc agendum nobis est de propriis de furio agenti absoluere, et sequenti de propriis furii editionatis.

Dicas ergo de usus de furio agenti absoluere sint deitate uera, falso.
Rx affectio ita M. Soar. Varg. Molina, et plures alii, quod late operit, et segitur P. Soar. p. 11. s. d' aia no. 62. P. 1. 1. go illa proprie est autem, et deitate uera est falso, quod autem, et deitate affirmatur, tamen disfirmatur a suo obto, scilicet in propriis traditorum de furio agenti. V.g. in his, Pruis peccabit, et non surrexit, Pruis non peccabit, et non surrexit, una est autem, et disfirmatur deitate a suo obto, altera vero narratio est autem, et deitate disfirmatur a suo obto, siquid non possunt. Nam beatus est uero sic, quod una habet deitatem ueritatem, altera deitatem falsitatem.

Ostendite mihi, quod tamen Pruis est peccatorius, tamen si est peccatorius, iam per propria autem affirmatur a suo obto autem, in proprio furio Prui, si non est

peccatus, iam diformata ab ipso obto, ac p[ro]positis e[st] fa[ct]a, dilatata amplius, q[uod] Dina cognitio d[icitur] Ante e[st]i f[ac]tio iam nunc e[st] uia, et t[em]p[or]e ad h[ab]itu n[on] existit Intelleximus s[ed] f[ac]tus e[st] i[ps]o diformata Dina cognitio: q[uod] si illa p[ro]positio, Pruis peccabit, affiat nunc obtinuimus f[ac]tum, ut postea exit, iam autem e[st] uia, et si diformata ab obto, ut postea exit, iam nunc e[st] fa[ct]a.

P[ro]p[ter]e[rum] q[ui]nd[em] Ius Dni[us] p[re]dictus d[icitur] I. Pro negotior[um] f[ac]tum illa p[ro]positio, In-
tegri galli sicut te me negabisti, iam erat d[icitur] tracte uia, et t[em]p[or]e erat d[icitur] fu-
r[io] genti: q[uod] p[ro]positio d[icitur] fur[io] genti h[ab]ent d[icitur] tractam ueritatem. huic argo
poterunt respondere aduersarii, illam p[ro]positio in d[icitur] tracte uam, q[uod] Ius
Dni[us] p[re]ciam dinam cognoscet i[llam] negotior[um] f[ac]tum I. Prui.

Sed haec p[ro]positio n[on] subsistit, q[uod] si illam p[ro]positio efferratur ab alio ob-
tulo ignorante f[ac]tum negotior[um] I. Prui erat p[ro]positio d[icitur] tracte uia, et r[ati]o huius
e[st], q[uod] tales negotior[um] n[on] erunt f[ac]tum, q[uod] a d[icitur] Dno. Cognoscabant, d[icitur] d[icitur]
ab illo cognoscabant, q[uod] re uia f[ac]tum erant, et r[ati]o ulterius e[st], q[uod] cognitio
I. d[icitur] Dni d[icitur] illis negotior[um] erat mere speculatio, cognitio uia speculativa nit-
ponit in obto, s[ed] supponit iam ipsum obtinuimus, q[uod] cognoscit.

Arg[ument]a Soluta.

Oppositor[um] sna[re] c[on]tra i[n]i[ti]atorem p[ro]positio q[uod] f[ac]tum Aug. I. si p[ro]positio d[icitur] f[ac]tio genti
d[icitur] tracte uia ab eterno e[st] uia, s[ed] n[on] potest esse uia ab eterno, et extenditur,
q[uod] si haec p[ro]positio, Pruis peccabit, e[st] uia ab eterno, e[st] naria, et imutabilis
ac p[ro]prio n[on] est genitio, nec potest esse, q[uod] ali[us] potest deus falli. Sed neg[ation]em ad
p[ro]positum illius dico hanc p[ro]positio, Pruis peccabit, e[st] ab eterno uia, n[on] t[em]p[or]e
imutabilis, q[uod] ut imutabilis id est atque naria.

Cetero huius e[st] q[uod] p[ro]positio e[st] modo e[st] uia, q[uod] e[st] uia n[on] obtinuimus
ipius p[ro]positio, s[ed] igitur obtinuimus sit igitur uia, et p[ro]positio e[st] uia igitur, attin[er]it d[icitur]
cuale

trate uia, quod illius obtutum est trate uim, sicut prius est ager albus et tu est
trate albus, ppteris ut talis epo sit uia ab aeterno, tri n dii epo e
veritatis aeterno; quod epo alterna ueritatis epo dicit illa, qd knonia
et huius coniecturi indiscretibilem ini pratin, et subtuum, uero prius est huius
al est ubile. tt.

Arg. 2. si Deus ab aeterno uidet et trate peccatum furum prius, septe qd na
vio prius peccabit, ne cognitio finia redat f, sed hoc non est admittendu. qd neg.
illud ex qd septe. Rx neg. mai, quod prius non peccat ex eo qd Deus ab aeterno
uidet peccatum illius furum, immo et id Deus uidet tale peccatum, quod re uia
furum est. Und cognitio finia supponit ipsum peccatum furum, ut obtutum, quod o
bstutum in rore obliuionis antecedit autem, p quem cognoscitur, et id peccatum furum
prius supponitur a scia Dei, qd est pure specialem uia ipsius peccati.

Arg. 3. Si epo est peccato furio est trate uia, ffa non est narratum applica
re media ad evitandum ipsum peccatum, sed furum omnino est, quod cognitio finia
non potest falli. Rx neg. assumptum, quod peccatum fce furum, t non furum omnino
dependenter a medietate, qd Deus uidet prius est applicatus, t non applicatur, et
id cognoscit peccatum esse, t non esse furum, quod uidetur esse, t non esse applicanda a priori, qd
ante ad sciam finiam est ipso peccato furio prius supponit cognitio finia est medietatis
applicatio, t non applicatio a priori ad evitandum, t non evitandum peccatum.

Arg. 4. Epoo est uia, ffa, gares est, aut non est, qd furum genitio est in
diversis, ut sit, t non sit, qd est epoo est furio agenti existens, ut sit, t non sit uia.
Rx dicit. mai, epoo est uia, ffa, gares est, aut non est presenti neg. sed res furia
non existit adhuc est presenti, gares est, aut non est furio, et pilla diuina temporis et
qd epoo sonorata, cond. mai, ppteris dominus dico furum genitio uero prius nunc
peccabit (xvi) iam non dicari illud tempus furum, in qd prius est peccatum
und si res uia peccatum furum est, iam nunc epoo est trate est uia, si tri non est furum
iam nunc est trate f, qd semper supponit pilla diuina temporis prius.

Arg. 5. Veritas Speculatorum, qd si illa, qd reperire in epoib[us] d[icitur].
furo agenti, sumite ab obato, qd furo ante i[m]m[un]e existat, n[on] e[st] g[ra]m[mar] p[ro]p[ter]e
veritatem epoib[us]. Rx d[icitur]. min. furo ante i[m]m[un]e existat, n[on] e[st] d[icitur] p[re]senti, cond. n[on]
e[st] d[icitur] furo, neg. min. sicut res p[re]terita n[on] e[st] d[icitur] p[re]senti, et tri[um] sit aliq[ue] d[icitur] furo, et qd epo[rum]
d[icitur] furo significet hanc diuinam temporis, id e[st] d[icitur] trate uia, t[em]p[or]e, qd obatum furo
qd tempore furo d[icitur] trate e[st], t[em]p[or]e n[on] e[st].

Arg. 6. auis liber furius, V.g. Longitio cleomotina, n[on] dum e[st] d[icitur] tratus
d[icitur] indiciensis, ut sit, t[em]p[or]e n[on] sit, g[ra]m[mar] ei epo[rum] d[icitur] ipso aui furo n[on] e[st] d[icitur] uia, t[em]p[or]e, qd in-
diciensis ut sit uia, t[em]p[or]e. Rx d[icitur]. auis liber furius n[on] e[st] d[icitur] tratus qd
tempore p[re]senti, d[icitur]. qd tempore furo, neg. auis, und[ic]t. qd furo sicut hanc di-
uinam temporis furo, qd obatum e[st] d[icitur] uia, t[em]p[or]e, obtine id e[st] epo[rum] d[icitur] furo
erit d[icitur] trate uia, t[em]p[or]e.

V.g. epo[rum] decessum veritatem ab obato; g[ra]m[mar] si obatum furo h[ab]et sot[er] uer-
itatem, t[em]p[or]e falsitatem d[icitur] furo, et epo[rum] h[ab]et ueritatem, t[em]p[or]e falsitatem sot[er] d[icitur] furo.
Rx ad auis in qd latet & quocad obatum iam nunc d[icitur] p[re]senti hec ueritate,
t[em]p[or]e falsitate d[icitur] furo, hor[um] e[st] iam nunc p[ro]p[ter]e affari a deo illud obatum furo, t[em]p[or]e
n[on] furo e[st]: qd epo[rum] iam nunc d[icitur] p[re]senti affari obatum furo, t[em]p[or]e n[on] furo e[st],
ido d[icitur] p[re]senti h[ab]et d[icitur] tratus ueritatem, t[em]p[or]e falsitate, qd d[icitur] p[re]senti formata, t[em]p[or]e disforma-
tura ab obato furo.

In p[ro]p[ter]e g[ra]m[mar] sot[er] h[ab]et d[icitur] tratus ueritatem, t[em]p[or]e falsitate d[icitur] furo. Rx neg.
illud, qd epo[rum] d[icitur] p[re]senti iam affari illud obatum postea furo, t[em]p[or]e n[on] furo e[st], qd
iam uium e[st] d[icitur] p[re]senti, sicut qd epo[rum] d[icitur] p[re]terito, nunc d[icitur] p[re]senti uia e[st]. V.g. qd cum dico d[icitur] u[er]o
natur fuit, qd ista qd epo[rum] sonat tempus p[re]teritu, et d[icitur] p[re]senti affari, illud, qd cum
fuit d[icitur] p[re]terito: g[ra]m[mar] qd obatum furo d[icitur] tratus furo sit, t[em]p[or]e n[on] sit, iam p[ro]nunc qd epo[rum]
d[icitur] p[re]senti poterit affari, t[em]p[or]e negare futuritatem illius obati.

Sectio. 5.